

Dosarul nr. 3ra-447/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – Z. Talpalaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – Vl. Clima, E. Palanciuc, A. Malii

ÎNCHEIERE

08 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Reneco-EL”,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Reneco-EL” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Reneco-EL”, reprezentată de avocatul Constantin Mihaila, împotriva hotărârii din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a respins acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Reneco-EL”, ca neîntemeiată,

constată:

La 08 februarie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Reneco-EL” (în continuare SRL „Reneco-EL”) a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, prin Decizia nr. 1 din 21 noiembrie 2017 a Direcției Generale Administrare Fiscală a Serviciului Fiscal de Stat, notificată la 05 decembrie 2017, s-a decis organizarea licitației „cu strigare” a bunului sechestrat „încăpere locativă” cu numărul cadastral xxx.002 (s/c 2,4), ce aparține SRL „Reneco-EL”, la prețul inițial de 21 400 de lei. Însă, la decizie nu au fost anexate materialele privind evaluarea bunului imobil.

Reclamanta a considerat decizia ca fiind ilegală și abuzivă, deoarece prețul de vânzare de 21 400 de lei este diminuat și nu corespunde prețului real de piață.

SRL „Reneco-EL” a invocat că Serviciul Fiscal de Stat nu a înștiințat-o despre organizarea procedurii de evaluare, întreprinderea care va efectua evaluarea și nu i-a adus la cunoștință raportul de evaluare.

Astfel, nu a fost de acord cu suma evaluării de 21 400 de lei, care este diminuată intenționat, deoarece prețul de piață al imobilului constituie 18 000 – 25 000 de euro.

La 07 decembrie 2017, a depus contestație împotriva Deciziei nr. 1 din 21 noiembrie 2017, recepționată de Serviciul Fiscal de Stat la 11 decembrie 2017, prin care a solicitat suspendarea sau revocarea cu anularea acestei decizii până la examinarea în fond a cauzei intentate la cererea de chemare în judecată cu privire la anularea Deciziei nr. 1043/2/9 din 10 noiembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Reneco-EL”, Deciziei nr. 140 din 22 decembrie 2016 pe marginea contestației împotriva Deciziei nr. 1043/2/9 din 10 noiembrie 2016 și Actelor de control nr. 5-678806 și 5-678807 din 12 octombrie 2016 și Anexa nr. 1, în partea includerii în calcul la pag. 7, în perioada iulie 2005 – august 2016 a impozitului din venit indicat ca diminuat de SRL „Reneco-EL” din câștigurile de la jocurile de noroc și în partea amenzilor și penalităților indicate în tabelul Anexei nr. 1, în baza unei scrisori secrete a IFPS nr. 26-08/3-12-12-9267/5641 din 15 iulie 2016 nepublicate în Monitorul Oficial.

De asemenea, a solicitat anularea prețului inițial al licitației în mărime de 21 400 de lei și prezentarea copiei Raportului de evaluare a imobilului, pentru cunoștință.

La fel, a solicitat suspendarea executării Deciziei nr. 1 din 21 noiembrie 2017, anularea petrecerii licitației, deoarece datoria invocată nu este certă și a fost contestată în instanța de judecată.

Prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 12 din 11 ianuarie 2018, notificată prin poștă la 24 ianuarie 2018, a fost respinsă contestația SRL „Reneco-EL” împotriva Deciziei nr. 1 din 21 noiembrie 2017.

În argumentarea poziției sale, Serviciul Fiscal de Stat a menționat că, contestarea Deciziei nr. 1043/2/9 din 10 noiembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Reneco-EL” nu împiedică executarea și scoaterea bunurilor la licitație, invocând că Decizia nr. 1043/2/9 din 10 noiembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Reneco-EL” nu a fost suspendată de instanța de judecată conform art. 21 din Legea contenciosului administrativ.

Reclamanta a opinat că, Serviciul Fiscal de Stat a ignorat faptul că Decizia nr. 1043/2/9 din 10 noiembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Reneco-EL” a fost contestată în instanța de judecată, iar contribuabilul nu recunoaște datoria.

Respectiv organul fiscal în mod abuziv a început executarea silită prin vânzarea bunurilor SRL „Reneco-EL” la licitație. Înstrăinarea bunurilor SRL „Reneco-EL” de către Serviciul Fiscal de Stat poate cauza prejudicii iminente, deoarece există riscul imposibilității restituirii lor de la noii cumpărători.

Prețul intenționat diminuat de către Serviciul Fiscal de Stat, care a efectuat evaluarea fără a comunica Raportul de evaluare ș.a., denotă abuzurile și prejudiciile aduse SRL „Reneco-EL”.

Reclamanta a considerat că Serviciul Fiscal de Stat a profitat de faptul nesuspendării Deciziei nr. 1043/2/9 din 10 noiembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Reneco-EL”, invocând dreptul lor de a comercializa bunurile. Însă, acest fapt poate duce la imposibilitatea restituirii executării și prejudicierii SRL „Reneco-EL”. Or, până în prezent nu a fost depusă nicio hotărâre de sechestru și actul de sechestru a bunului imobil cu nr. cadastral

xxx.002 (s/c 2,4) de pe adresa mun. Bălți, str. Xxx 6, ap. 2, fapt ce contravine art. 199 din Codul fiscal.

Prin urmare, aceste abuzuri duc la încălcarea art. 209 din Codul fiscal și a dreptului de proprietate al SRL „Reneco-EL”, a dreptului la apărare și la un proces echitabil, fapt ce contravine practicii CtEDO, art. 6 CEDO și art. 1 Protocolul 1 CEDO.

Reclamanta SRL „Reneco-EL” a solicitat instanței de judecată anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 1 din 21 noiembrie 2017 „privind organizarea licitației „cu strigare” a bunului sechestrat – încăpere locativă”, ca ilegală și abuzivă; anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 12 din 11 ianuarie 2018 „pe marginea contestației împotriva deciziei anularea Deciziei nr.1 din 21 noiembrie 2017”, ca ilegală și abuzivă; declararea nulă a raportului de evaluare a bunului cu anularea prețului inițial al licitației în mărime de 21 400 de lei, ca fiind intenționat diminuat și care nu corespunde prețului de piață.

La 24 octombrie 2018, SRL „Reneco-EL”, reprezentată de avocatul Constantin Mihaila, a depus cerere de completare și concretizare a acțiunii (vol. I, f.d. 74-76).

În motivarea cererii a invocat că, la 23 octombrie 2018, a luat cunoștință de Raportul de evaluare a bunului imobil nr. 010601-EX/CH din 30 iunie 2017 întocmit de SRL „Infotehservice”, prin care a fost efectuată evaluarea la $\frac{1}{3}$ cotă-parte din apartamentul nr. 2 amplasat pe str. Xxx, 6, mun. Bălți, cu numărul cadastral xxx.002 (s/c 2,4).

Studiind raportul de evaluare a constatat că acesta contravine prevederilor art. 208 din Codul fiscal și nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 11 din Legea privind activitatea de evaluare nr. 989 din 18 aprilie 2002.

Or, din conținutul raportului nu este clară și echivocă opinia evaluatorului privind valoarea obiectului evaluat, fapt ce contravine art. 11 alin. (2) din Legea privind activitatea de evaluare nr. 989 din 18 aprilie 2002.

Mai mult ca atât, contrar prevederilor art. 11 alin. (4) lit. e) din Legea privind activitatea de evaluare nr. 989 din 18 aprilie 2002, raportul de evaluare nu este semnat de evaluator, ci doar de conducătorul întreprinderii.

SRL „Reneco-EL”, reprezentată de avocatul Constantin Mihaila, a solicitat instanței de judecată anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 1 din 21 noiembrie 2017 „privind organizarea licitației „cu strigare” a bunului sechestrat – încăpere locativă”, ca ilegală și abuzivă; anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 12 din 11 ianuarie 2018 „pe marginea contestației împotriva Deciziei nr. 1 din 21 noiembrie 2017”, ca ilegală și abuzivă; declararea nulă a Raportului de evaluare a bunului imobil nr. 010601-EX/CH din 30 iunie 2017, cu anularea acesteia ca ilegal.

Prin hotărârea din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins acțiunea depusă de SRL „Reneco-EL”, ca nefondată (vol. I, f.d. 95, 98-102 recto-verso).

Prin decizia din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de SRL „Reneco-EL”, reprezentată de avocatul Constantin Mihaila, împotriva hotărârii din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 208, 209-228).

Instanța de apel a considerat justă concluzia primei instanțe, precum că atât hotărârea de executare silită a obligației fiscale, cât și actul de sechestru au fost recepționate de către directorul SRL „Reneco-EL”, Irina Timofeeva, sub semnătură la data emiterii acestora.

Instanța a constatat că hotărârea Serviciului Fiscal de Stat cu privire la executarea silită nu a fost contestată, prin urmare organul fiscal a întreprins măsurile legale corespunzătoare, de comercializare a bunului imobil care aparține SRL „Reneco-EL”, conform Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 1 din 21 noiembrie 2017.

Totodată, instanța de apel a notat că Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 12 din 11 ianuarie 2018 pe marginea contestației împotriva Deciziei nr. 1 din 21 noiembrie 2017 nu este un act administrativ generator de drepturi sau obligații, legalitatea căruia ar putea fi verificată pe calea contenciosului administrativ. Or, prin această decizie a fost respinsă contestația contribuabilului depusă împotriva deciziei privind organizarea licitației „cu strigare” a bunului sechestrat.

În atare circumstanțe, cerința SRL „Reneco-EL” cu privire la anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 12 din 11 ianuarie 2018 este neîntemeiată, din motiv că este exceptată de la controlul de legalitate în ordine de contencios administrativ, deoarece nu constituie act administrativ.

Succesiv, instanța de apel a reținut că pretenția SRL „Reneco-EL” cu privire la nulitatea raportului de evaluare a fost înaintată împotriva unui pârât necorespunzător. Or, în cadrul procedurii de executare silită, Serviciul Fiscal de Stat nu a efectuat personal evaluarea, ci a antrenat un evaluator individual specializat în domeniu – SRL „Infotehservice”, care a întocmit raportul de evaluare.

Mai mult ca atât, SRL „Reneco-EL” nu a prezentat un raport de evaluare, întocmit de către o autoritate competentă, care ar evalua bunul imobil la un preț mai mare decât cel stabilit de SRL „Infotehservice”.

La 14 ianuarie 2020, SRL „Reneco-EL” a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs motivat împotriva deciziei din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Reneco-EL” sau, după caz, restituirea cauzei instanței de apel pentru rejudecare (vol. II, f.d. 3-10).

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a confundat obiectul litigiului, care îl formează Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 1 din 21 noiembrie 2017 „privind organizarea licitației „cu strigare” a bunului sechestrat „încăpere locativă” și Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 12 din 11 ianuarie 2018 pe marginea contestației împotriva Deciziei nr. 1, cât și constatarea nulității Raportului de evaluare a bunului imobil.

Curtea de Apel Chișinău nu s-a expus asupra legalității Deciziei nr. 1 din 21 noiembrie 2017 și asupra argumentelor și probelor invocate în acest sens, lăsând fără răspuns problemele ridicate de SRL „Reneco-EL” în fața instanței de contencios administrativ cu referire la încălcările abuzive ale Serviciului Fiscal de Stat.

La fel, instanța de apel în mod eronat a ajuns la concluzia că SRL „Reneco-EL” nu a contestat hotărârea de executare silită, or, conform Hotărârii nr. 4 din 28 octombrie 2016 a șefului Inspectoratului Fiscal de Stat, bunurile suspecte sechestrării ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale nu vor fi evaluate și comercializate.

Respectiv, la judecarea cauzei nu a fost ținut cont de faptul că, din moment ce prin Hotărârea nr. 4 din 28 octombrie 2016 au fost sechestrate bunurile SRL „Reneco-EL”, dar fără dreptul de evaluare și comercializare, a decăzut necesitatea contestării acesteia.

Mai mult ca atât, SRL „Reneco-EL” a fost în imposibilitate de a contesta Raportul de evaluare a imobilului și hotărârea cu actul de sechestrare pe acest bun imobil, deoarece Serviciul Fiscal de Stat a refuzat eliberarea copiei acestor acte împreună materialele privind organizarea licitației.

La fel, recurenta a opinat că instanța de apel nu a ținut cont de motivul pentru care SRL „Reneco-EL” a contestat Decizia nr. 1 din 21 decembrie 2017, și anume emiterea acesteia în baza unui Raport de evaluare lovit de nulitate, care conține informații neveridice și intenționat diminuate.

SRL „Reneco-EL” a considerat raportul de evaluare ca fiind ilegal, din motiv că nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 11 din Legea privind activitatea de evaluare nr. 989 din 18 aprilie 2002.

Un viciu grav, care atentează la legalitatea raportului de evaluare și atrage nulitatea acesteia, este lipsa descrierii obiectului evaluat (suprafața apartamentului, descrierea tehnică, tipul și anul construcției etc.), precum și a datelor de identificare a persoanei căreia îi aparține acesta. La raport nici nu a fost anexat extrasul din Registrul bunurilor imobile în privința obiectului evaluat.

În opinia recurentului, alt viciu ce atrage nulitatea raportului de evaluare, este faptul că acesta nu este semnat de evaluator, ci doar de conducătorul întreprinderii de evaluare, fapt ce contravine art. 11 alin. (4) lit. e) din Legea privind activitatea de evaluare nr. 989 din 18 aprilie 2002.

Astfel, instanța de apel trebuia să se expună dacă putea fi admis acest raport de evaluare ca proba sau nu. Însă, instanța inferioară a lăsat fără apreciere probele anexate la dosar în susținerea poziției SRL „Reneco-EL” și nu a argumentat de ce nu le admite sau le respinge, ignorând astfel faptul că orice incertitudine fiscală se interpretează în favoarea contribuabilului.

Aceste circumstanțe denotă că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că pretenția cu privire la constatarea nulității Raportului de evaluare a bunului imobil nr. 010601-EX/CH din 30 iunie 2017 este înaintată împotriva pârâtului necorespunzător.

La 27 februarie 2020, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință la recursul SRL „Reneco-EL”, prin carte a solicitat declararea acestuia ca inadmisibil.

Efectuând controlul judiciar al hotărârii contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs și referință, completul de admisibilitate al completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Potrivit art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs, cu referire la termenul de depunere a recursului, reține că, în sensul art. 245 alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Conform art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 13 noiembrie 2019 și notificată SRL „Reneco-EL” prin poștă electronică la 16 decembrie 2019, fapt confirmat prin extrasul e-mail (vol. I, f.d. 229).

SRL „Reneco-EL”, în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ, a depus la 14 ianuarie 2020 la Curtea de Apel Chișinău recurs motivat. Instanța de recurs consideră că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul motivat în termenul acordat.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului depus de SRL „Reneco-EL” în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul de admisibilitate al completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare invocate în recurs, completul atestă că SRL „Reneco-EL” a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul

dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul de admisibilitate constată că, argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul depus de SRL „Reneco-EL” nu se regăsesc asemenea aspecte.

Completul de admisibilitate menționează că, recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă SRL „Reneco-EL” și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul de admisibilitate al completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Reneco-EL”.

Conform art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Reneco-EL” se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh